

PROJEKT I

Projekt nowelizacyjny KPK ze strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 25 stycznia 2011 wersja po poprawkach legislacyjnych która nie zawiera moich przepisów z KPKi bez podanego autora tego projektu.

Projekt z dnia 25 lipca 2011 r.

USTAWA

z dnia.....

o zmianie ustawy – Kodeks karny , ustawy — Kodeks postępowania karnego, ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego oraz niektórych innych ustawⁱ

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.ⁱⁱ) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 63 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Na poczet orzeczonej kary zalicza się okres stosowania aresztu domowego, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym dwa dni aresztu domowego równają się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, zaś jeden dzień aresztu domowego równa się jednemu dniowi kary ograniczenia wolności lub jednej dziennej stawce grzywny.”;

2) art. 95a otrzymuje brzmienie:

„Art. 95a. § 1. Skazując sprawcę na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, sąd może orzec, że wobec sprawcy po odbyciu tej kary lub warunkowym zwolnieniu, będzie stosowany środek zabezpieczający, który może przybrać postać:

1) umieszczenia sprawcy w zakładzie zamkniętym,

2) skierowania sprawcy na leczenie ambulatoryjne,

3) skierowania sprawcy na kontrolowane leczenie ambulatoryjne

— w celu odbycia terapii farmakologicznej lub psychoterapii zmierzających do zapobieżenia ponownemu popełnieniu takiego przestępstwa, w tym w szczególności poprzez obniżenie zaburzonego popędu seksualnego sprawcy. Terapii farmakologicznej nie stosuje się, jeżeli jej przeprowadzenie spowodowałoby niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia skazanego.

§ 2. Sąd orzeka umieszczenie sprawcy, o którym mowa w § 1, skazanego za przestępstwo określone w art. 197 § 2 lub 3, w zakładzie zamkniętym albo skierowanie go na leczenie ambulatoryjne lub kontrolowane leczenie ambulatoryjne.

§ 3. Kontrolowane leczenie ambulatoryjne polega na zastosowaniu wobec sprawcy kontroli miejsca pobytu przy użyciu aparatury monitorującej, określonej w przepisach o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego. Skierowanie na kontrolowane leczenie ambulatoryjne można orzec, jeżeli wobec sprawcy tytułem środka karnego, o którym mowa w art. 41a orzeczono obowiązek powstrzymywania się od przebywania w określonych miejscach lub zakaz zbliżania się do określonych osób.

§ 4. W okresie do 6 miesięcy przed przewidywanym warunkowym zwolnieniem lub przed wykonaniem kary sąd ustala:

- 1) potrzebę i sposób wykonywania orzeczonego środka, o którym mowa w § 1,
- 2) sposób wykonywania orzeczonego środka, o którym mowa w § 2.

§ 5. Sąd może zarządzić zmianę sposobu wykonywania środka zabezpieczającego.

§ 6. Sąd zarządza umieszczenie w zakładzie zamkniętym sprawcy, który uchyla się od leczenia ambulatoryjnego lub kontroli miejsca pobytu przy użyciu aparatury monitorującej.

§ 7. Przepisy art. 94 § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.ⁱⁱⁱ) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124 § 1. Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, przez członka załogi polskiego statku morskiego kapitanowi statku, zaś w wypadku oskarżonego, wobec którego stosuje się areszt domowy, a który nie ma możliwości złożenia pisma za pośrednictwem operatora uprawnionego do wykonywania działalności pocztowej lub innych osób – przekazane osobie wyznaczonej do odbioru pisma przez organ, do dyspozycji którego oskarżony pozostaje.

§ 2. Termin uważa się za zachowany, gdy przed jego upływem oskarżony, wobec którego stosuje się areszt domowy, zawiadomił organ, do dyspozycji którego pozostaje, o gotowości przekazania pisma, jeżeli przekazał je osobie wyznaczonej, o której mowa w § 1, gdy tylko osoba ta zgłosiła się po odbiór pisma.”;

2) w art. 249:

a) w § 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepis niniejszy stosuje się do tymczasowego aresztowania oraz do aresztu domowego tylko w razie orzeczenia kary pozbawienia wolności.”;

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Prokurator i obrońca mają prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu dotyczącym przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania oraz aresztu domowego, a także rozpoznania zażalenia na zastosowanie lub przedłużenie tych środków zapobiegawczych. Niestawiennictwo prokuratora lub obrońcy należycie zawiadomionych o terminie nie tamuje rozpoznania sprawy.”;

3) w art. 250 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Tymczasowe aresztowanie oraz areszt domowy może nastąpić tylko na mocy postanowienia sądu.”;

4) w art. 253 § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Zastosowany przez sąd środek zapobiegawczy może być w postępowaniu przygotowawczym uchylony lub zmieniony na łagodniejszy również przez prokuratora; nie dotyczy to zmiany tymczasowego aresztowania na areszt domowy.

§ 3. Sąd lub prokurator niezwłocznie zawiadamia pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczęcią pokrzywdzony pozostaje, o uchyleniu,

nieprzedłużeniu lub zmianie tymczasowego aresztowania albo aresztu domowego na łagodniejszy środek zapobiegawczy, chyba że pokrzywdzony oświadczy, iż z takiego uprawnienia rezygnuje.”;

5) w art. 254 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na postanowienie w przedmiocie wniosku oskarżonemu zażalenie przysługuje tylko wtedy, gdy wniosek został złożony po upływie co najmniej 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego dotyczącego tego samego oskarżonego.”;

6) w art. 264 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do aresztu domowego.”;

7) po art. 265 dodaje się art. 265a – 265e w brzmieniu:

„Art. 265a. § 1. Areszt domowy stosuje się na wniosek oskarżonego, wobec którego jest stosowane tymczasowe aresztowanie.

§ 2. W postępowaniu przygotowawczym wniosek składa się do prokuratora, który najpóźniej w ciągu 3 dni przekazuje wniosek sądowi lub wydaje postanowienie o nieuwzględnieniu wniosku.

§ 3. W przedmiocie wniosku rozstrzyga w postępowaniu przygotowawczym sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się postępowanie, a po wniesieniu aktu oskarżenia – sąd, przed którym sprawa się toczy.

§ 4. Sąd rozstrzyga w przedmiocie wniosku najpóźniej w ciągu 3 dni.

Art. 265b. § 1. Areszt domowy można zastosować, jeżeli:

1) stan zdrowia oskarżonego nie stoi temu na przeszkodzie,

2) oskarżony posiada miejsce stałego pobytu, a warunki mieszkaniowe oskarżonego umożliwiają funkcjonowanie aparatury monitorującej, określonej w przepisach o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

§ 2. Aresztu domowego nie stosuje się, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 258 § 1 pkt 2 lub zachodzi obawa, że oskarżony nie będzie przestrzegał obowiązków związanych ze stosowaniem tego środka.

§ 3. Jeżeli oskarżony zamieszkuje wspólnie z innymi osobami pełnoletnimi wymagana jest pisemna zgoda tych osób, dołączona do wniosku, o którym mowa w art. 265a § 2, na zainstalowanie aparatury monitorującej i przeprowadzanie w lokalu mieszkalnym czynności kontrolnych związanych z funkcjonowaniem tej aparatury oraz zachowaniem oskarżonego. Cofnięcie zgody jest nieskuteczne.

§ 4. Na wniosek oskarżonego, sąd stosujący areszt domowy zawiadamia organ opieki społecznej, jeżeli zachodzi istotna potrzeba udzielenia oskarżonemu wsparcia w czasie stosowania tego środka.

Art. 265c. § 1. Jeżeli zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku o zmianę tymczasowego aresztowania na areszt domowy sąd wydaje postanowienie o zmianie

tymczasowego aresztowania na areszt domowy pod warunkiem, że w miejscu pobytu oskarżonego nie później niż w określonym dniu uruchomiona zostanie aparatura monitorująca. W razie spełnienia warunku tymczasowe aresztowanie ulega zmianie na areszt domowy z chwilą uruchomienia aparatury monitorującej.

§ 2. Wydając postanowienie, o którym mowa w § 1 sąd poucza oskarżonego o uprawnieniach i obowiązkach związanych ze stosowaniem aresztu domowego, a także o konsekwencjach naruszenia obowiązków. Pouczenie to należy doręczyć oskarżonemu na piśmie; oskarżony potwierdza podpisem otrzymanie pouczenia.

§ 3. W postanowieniu, o którym mowa w § 1 należy wskazać miejsce stosowania aresztu domowego oraz określić obszar stosowania tego środka.

Art. 251 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Przez miejsce stosowania aresztu domowego rozumie się lokal mieszkalny, w którym zostało zainstalowane i uruchomione stacjonarne urządzenie monitorujące.

§ 5. Przez obszar stosowania aresztu domowego rozumie się przestrzeń, której granice w każdym kierunku są wyznaczone przez określoną w postanowieniu sądu maksymalną odległość od stacjonarnego urządzenia monitorującego, która nie może przekraczać 200 metrów.

Art. 265d. § 1. W postępowaniu przygotowawczym sąd stosując areszt domowy oznacza jego termin na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 2. Jeżeli ze względu na szczególne okoliczności sprawy nie można było ukończyć postępowania przygotowawczego w terminie określonym w § 1, na wniosek prokuratora sąd pierwszej instancji właściwy do rozpoznania sprawy, gdy zachodzi tego potrzeba, może przedłużyć areszt domowy na dalszy okres oznaczony. Art. 263 § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Okres stosowania aresztu domowego liczy się od dnia, w którym uruchomiono aparaturę monitorującą w związku z rozpoczęciem wykonywania tego środka. Łączny okres stosowania aresztu domowego w sprawie nie może przekroczyć 2 lat.

§ 4. Do okresu stosowania aresztu domowego nie wlicza się dnia, w którym oskarżony przebywał, chociażby przez krótki czas, poza obszarem stosowania aresztu domowego bez wezwania lub zezwolenia organu procesowego albo z naruszeniem warunków tego zezwolenia.

Art. 265e. § 1. Jeżeli przemawia za tym wzgląd na dobro postępowania lub potrzeba prawidłowego wykonania aresztu domowego sąd, a w postępowaniu przygotowawczym również prokurator może nałożyć na oskarżonego obowiązek powstrzymania się od kontaktu z określonymi osobami, powstrzymania się od nadużywania alkoholu lub używania środków odurzających lub obowiązek innego określonego zachowania; w razie potrzeby można zmienić nałożony obowiązek, zwolnić oskarżonego z obowiązku lub nałożyć nowy.

§ 2. Na postanowienie w przedmiocie nałożenia, zmiany lub zwolnienia z obowiązku przysługuje zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora przysługuje do sądu rejonowego, w którego okręgu prowadzi się postępowanie.

§ 3. Jeżeli oskarżony narusza porządek prawny, nie stosuje się do obowiązku nałożonego na podstawie § 1 lub związanego ze stosowaniem aresztu domowego sąd właściwy do zastosowania tymczasowego aresztowania, zaś w razie upływu terminów wskazanych w art. 263 § 1 i 3 – sąd właściwy do jego przedłużenia może zmienić areszt domowy na

tymczasowe aresztowanie.”;

8) art. 344 otrzymuje brzmienie:

„Art. 344. Jeżeli oskarżony jest tymczasowo aresztowany lub stosuje się wobec niego areszt domowy, sąd z urzędu rozstrzyga o utrzymaniu, zmianie lub uchyleniu tego środka. W razie potrzeby orzeka także o innych środkach zapobiegawczych.”;

9) w art. 413 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozstrzygnięcie co do kary i środków karnych, a w razie potrzeby, co do zaliczenia na ich poczet tymczasowego aresztowania i zatrzymania, aresztu domowego oraz środków zapobiegawczych wymienionych w art. 276.”;

10) art. 417 otrzymuje brzmienie:

„Art. 417. Zaliczeniu na poczet orzeczonej kary podlega również okres tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego odbytego przez oskarżonego w innej sprawie, w której postępowanie toczyło się równocześnie, a zapadł w niej prawomocny wyrok uniewinniający, umorzono postępowanie albo odstąpiono od wymierzenia kary.”;

11) w art. 420 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Jeżeli wyrok nie zawiera rozstrzygnięcia co do przypadku, zaliczenia tymczasowego aresztowania, zatrzymania, aresztu domowego, lub środków zapobiegawczych wymienionych w art. 276 albo dowodów rzeczowych, sąd orzeka o tym postanowieniem na posiedzeniu.

§ 2. Jeżeli sąd nieprawidłowo zaliczył okres zatrzymania, tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego na poczet orzeczonej kary, stosuje się odpowiednio przepis § 1.”;

12) art. 654 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W postępowaniu przygotowawczym, w przedmiocie tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego w stosunku do żołnierzy, o których mowa w § 1 pkt 1, a także do żołnierzy sił zbrojnych państw obcych i członków ich personelu cywilnego, o których mowa w § 1 pkt 3 orzeka jednoosobowo wojskowy sąd okręgowy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po punkcie 4 dodaje się punkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) organizowanie i kontrolowanie wykonywania aresztu domowego,

6) organizowanie i kontrolowanie wykonywania obowiązku powstrzymywania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonych osób orzeczonych wobec sprawcy skierowanego na kontrolowane leczenie ambulatoryjne, o którym mowa w art. 95a § 1 i 2 Kodeksu karnego.”;

2) po Rozdziale 5 dodaje się Rozdział 5a i 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Organizowanie i kontrolowanie wykonywania aresztu domowego

Art. 83a. Do wykonywania aresztu domowego stosuje się aparaturę monitorującą, o której mowa w art. 2.

Art. 83b. W sprawach organizowania i kontroli aresztu domowego właściwy jest sąd

penitencjarny, w okręgu którego jest lub ma być wykonywany areszt domowy.

Art. 83c. 1. Prawomocne postanowienie o zmianie tymczasowego aresztowania na areszt domowy przesyła się sądowi penitencjarnemu.

2. Niezwłocznie po otrzymaniu postanowienia sąd penitencjarny żąda nadesłania informacji od upoważnionego podmiotu dozoruującego.

Art. 83d. Jeżeli informacje nadesłane przez upoważniony podmiot dozoruujący wskazują na niemożność zastosowania aresztu domowego, sąd penitencjarny wydaje postanowienie o niemożności wykonania postanowienia o zmianie tymczasowego aresztowania na areszt domowy. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.

Art. 83e. 1. Jeżeli warunki techniczne nie stoją na przeszkodzie wykonywaniu aresztu domowego w miejscu wskazanym przez sąd właściwy do stosowania tego środka, upoważniony podmiot dozoruujący przekazuje stosowną informację sądowi penitencjarnemu, wskazując datę możliwej instalacji stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz założenia oskarżonemu nadajnika.

2. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, sędzia penitencjarny wydaje zarządzenie, w którym:

- 1) określa rodzaj podlegających zainstalowaniu środków technicznych,
- 2) wskazuje miejsce zainstalowania stacjonarnego urządzenia monitorującego zgodnie z postanowieniem o zmianie tymczasowego aresztowania na areszt domowy,
- 3) wyznacza datę instalacji stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz założenia oskarżonemu nadajnika; data nie może przekraczać dnia określonego w postanowieniu o zmianie tymczasowego aresztowania na areszt domowy.

3. Odpis zarządzenia przesyła się niezwłocznie sądowi, który wydał postanowienie o zmianie tymczasowego aresztowania na areszt domowy oraz upoważnionemu podmiotowi dozoruującemu.

Art. 83f. Po otrzymaniu odpisu zarządzenia, o którym mowa w art. 83d ust. 2, sąd, który wydał postanowienie o zmianie tymczasowego aresztowania na areszt domowy poleca przetransportowanie oskarżonego do miejsca stosowania aresztu domowego zgodnie z wyznaczoną datą instalacji.

Art. 83g. 1. Upoważniony podmiot dozoruujący niezwłocznie informuje sąd penitencjarny, zaś sąd penitencjarny informuje sąd, który wydał postanowienie o zmianie tymczasowego aresztowania na areszt domowy o uruchomieniu albo niemożności uruchomienia aparatury monitorującej, podając jednocześnie przyczyny, z powodu których uruchomienie nie nastąpiło.

2. Upoważniony podmiot dozoruujący niezwłocznie informuje sąd penitencjarny, zaś sąd penitencjarny informuje organ, do dyspozycji którego pozostaje oskarżony, o każdorazowym udaremnieniu lub utrudnieniu przeprowadzenia czynności kontrolnych związanych z funkcjonowaniem tej aparatury lub zachowaniem oskarżonego, a także o każdorazowym opuszczeniu przez oskarżonego obszaru stosowania aresztu domowego.

Art. 83h. 1. Oskarżony, wobec którego zastosowano areszt domowy, ma obowiązek stałego nieprzerwanego przebywania na obszarze stosowania tego środka, wskazanym w postanowieniu sądu, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

2. Oskarżony, wobec którego zastosowano areszt domowy, obowiązany jest ponadto:

- 1) nosić nadajnik;
- 2) chronić aparaturę monitorującą przed utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem unieczynnieniem lub innym uczynieniem jej niezdatną do użytku;
- 3) udostępniać nadajnik i stacjonarne urządzenie monitorujące upoważnionemu podmiotowi dozoru w celu sprawdzenia prawidłowości ich funkcjonowania, naprawy lub wymiany;
- 4) odbierać połączenia telefoniczne przychodzące do stacjonarnego urządzenia monitorującego;
- 5) jeżeli sąd zobowiązał oskarżonego do określonego zachowania w czasie stosowania aresztu domowego – umożliwić kontrolę wykonania tego obowiązku, w szczególności poprzez udzielanie informacji lub wyjaśnień.

Art. 83i. 1. Oskarżony, wobec którego zastosowano areszt domowy może opuścić obszar stosowania aresztu domowego, jeżeli zaistniała nagła i niezależna od oskarżonego sytuacja, bezpośrednio zagrażająca życiu lub zdrowiu człowieka, zaś dalsze przebywanie oskarżonego na tym obszarze mogłoby wywołać istotne skutki dla zdrowia.

2. Przed opuszczeniem obszaru stosowania aresztu domowego oskarżony jest obowiązany powiadomić centralę monitorowania o zaistniałej sytuacji; centrala monitorowania niezwłocznie zawiadamia organ, do dyspozycji którego oskarżony pozostaje.

3. Oskarżony jest obowiązany powrócić na obszar stosowania aresztu domowego niezwłocznie po ustaniu zagrożenia dla życia lub zdrowia.

Art. 83j. 1. Oskarżony, wobec którego zastosowano areszt domowy może, na wezwanie lub za zezwoleniem organu, do dyspozycji którego pozostaje, opuścić obszar stosowania aresztu domowego na czas niezbędny:

1) dla realizacji prawa wybierania Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, posłów, senatorów, posłów do Parlamentu Europejskiego i przedstawicieli do organów samorządu terytorialnego oraz prawa udziału w referendum,

2) dla udziału w czynności procesowej.

2. Oskarżony ma obowiązek wystąpić do organu wskazanego w ust. 1 z wnioskiem o zezwolenie na opuszczenie obszaru stosowania aresztu domowego nie później niż 5 dni przed terminem wyborów, referendum lub czynności procesowej, chyba że został wezwany do udziału w czynności procesowej w sprawie, w której zastosowano areszt domowy. We wniosku oskarżony powinien wskazać miejsce, czas i rodzaj czynności, organ procesowy, który ma czynność przeprowadzić oraz sygnaturę akt lub inne oznaczenie sprawy.

3. Organ może odmówić zezwolenia na udział oskarżonego w czynności procesowej w uzasadnionych wypadkach, a także gdy wniosek został złożony z naruszeniem terminu określonego w ust. 2. Organ odmawia zezwolenia, jeśli zachodzi przypuszczenie, że czynność ta została spowodowana przez oskarżonego lub inne osoby w celu utrudnienia prawidłowego wykonywania aresztu domowego.

4. Organ, do dyspozycji którego oskarżony pozostaje, odmawia zezwolenia na udział oskarżonego w wyborach lub referendum jedynie wówczas, gdy oskarżony nie ma prawa wybierania lub prawa do udziału w tym referendum.

5. Wzywając oskarżonego do udziału w czynności procesowej lub udzielając zezwolenia na opuszczenie obszaru stosowania aresztu domowego, organ wskazany w ust. 1 może zarządzić, aby oskarżony w czasie pobytu poza tym obszarem

pozostawał w asyście osoby godnej zaufania lub aby oskarżonemu założono nadajnik umożliwiający ustalenie miejsca jego pobytu. Nadajnik ten jest usuwany, gdy oskarżony powróci na obszar stosowania aresztu domowego.

6. W wezwaniu oraz postanowieniu o udzieleniu zezwolenia określa się czas przed rozpoczęciem i po zakończeniu czynności, kiedy oskarżony może pozostawać poza obszarem stosowania aresztu domowego, zaś w wypadku udziału w wyborach i referendum — godzinę dozwolonego opuszczenia tego obszaru oraz godzinę obowiązkowego powrotu na ten obszar. Czas i godziny określa się w wymiarze umożliwiającym oskarżonemu dojazd. O treści wezwania i postanowienia należy poinformować upoważniony organ dozoru.

7. Na postanowienie o odmowie zezwolenia przysługuje oskarżonemu zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd rejonowy, w którego okręgu toczy się postępowanie.

Art. 83k. 1. W wypadkach szczególnie ważnych dla oskarżonego, uzasadnionych warunkami zdrowotnymi, rodzinnymi lub osobistymi, organ do dyspozycji którego oskarżony pozostaje może mu zezwolić na opuszczenie obszaru stosowania aresztu domowego na czas nie dłuższy niż 5 dni. O udzieleniu zezwolenia organ informuje sąd penitencjarny w terminie umożliwiającym przekazanie tej informacji ze stosownym wyprzedzeniem upoważnionemu podmiotowi dozoru.

2. Art. 83j ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 83l. 1. W wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych wypadkach organ, do dyspozycji którego oskarżony pozostaje może zmienić miejsce stosowania aresztu domowego. Art. 83c-83g oraz art. 265c § 1 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ, do dyspozycji którego oskarżony pozostaje może zmienić obszar stosowania aresztu domowego. Odpis prawomocnego postanowienia przesyła się sądowi penitencjarnemu, który informuje o dokonanej zmianie upoważniony podmiot dozoru.

3. Na postanowienie w przedmiocie zmiany miejsca lub obszaru stosowania aresztu domowego przysługuje zażalenie.

Art. 83m. Do organizacji i kontroli wykonywania aresztu domowego stosuje się odpowiednio przepisy Rozdziałów 4 i 5, z wyłączeniem przepisów w zakresie regulującym zadania sądowego kuratora zawodowego.

Rozdział 5b

Organizowanie i kontrolowanie wykonywania obowiązku powstrzymywania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonych osób orzeczonych wobec sprawcy skierowanego na kontrolowane leczenie ambulatoryjne

Art. 83n. W razie skierowania sprawcy na kontrolowane leczenie ambulatoryjne, o którym mowa w art. 95a § 1 i 2 Kodeksu karnego, miejsce pobytu sprawcy jest kontrolowane przy użyciu aparatury monitorującej, o której mowa w art. 2 ust. 4 pkt 1 i 3.

Art. 83o. Do organizacji i kontroli wykonywania obowiązku powstrzymywania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonych osób orzeczonych wobec sprawcy skierowanego na kontrolowane leczenie ambulatoryjne stosuje się odpowiednio przepisy art. 8, 8a, 15, 16, 25 – 27, 44 i 55 niniejszej ustawy, a także przepisy Rozdziałów 4 i 5, z wyłączeniem przepisów w zakresie regulującym zadania sądowego kuratora zawodowego.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.^{iv)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. § 1. Umowa o pracę wygasa z upływem 3 miesięcy nieobecności pracownika w pracy z powodu tymczasowego aresztowania, chyba że pracodawca rozwiązał wcześniej bez wypowiedzenia umowę o pracę z winy pracownika.

§ 2. Jeżeli tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, umowa o pracę wygasa z upływem trzech miesięcy nieobecności w pracy z powodu zastosowania tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie przez pracownika pracy w formie telepracy; w takim wypadku przepisów art. 67⁸, 67⁹, 67¹¹, 67¹⁶ i 67¹⁶ nie stosuje się.

§ 3. Pracodawca, pomimo wygaśnięcia umowy o pracę z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, jest obowiązany ponownie zatrudnić pracownika, jeżeli postępowanie karne zostało umorzone lub gdy zapadł wyrok uniewinniający, a pracownik zgłosił swój powrót do pracy w ciągu 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia. Przepisy art. 48 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Przepisów § 3 nie stosuje się w przypadku, gdy postępowanie karne umorzono z powodu przedawnienia albo amnestii, a także w razie warunkowego umorzenia postępowania.”;

2) art. 155² otrzymuje brzmienie:

„Art. 155².⁽¹²³⁾ § 1. Przepis art. 155¹ § 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do pracownika powracającego do pracy u dotychczasowego pracodawcy w ciągu roku kalendarzowego po trwającym co najmniej 1 miesiąc okresie:

- 1) urlopu bezpłatnego,
- 2) urlopu wychowawczego,
- 3) odbywania zasadniczej służby wojskowej lub jej form zastępczych, okresowej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego albo ćwiczeń wojskowych,
- 4) tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego,
- 6) odbywania kary pozbawienia wolności,
- 7) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy.”

Art. 5. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, z późn. zm.^{v)})w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1 Żołnierzowi, który został zawieszony w czynnościach służbowych albo wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy, zawiesza się od najbliższego terminu płatności wypłatę połowy uposażenia zasadniczego oraz wypłatę dodatków o charakterze stałym.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97,

poz. 674, z późn. zm.^{vi)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 83 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nauczyciel i dyrektor szkoły zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków w razie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego albo w razie pozbawienia go wolności w związku z postępowaniem karnym.”;

2) w art. 84 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie zasadnicze nauczyciela w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec ograniczeniu, a w razie zastosowania tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego ulega ograniczeniu najwyżej do połowy, w zależności od stanu rodzinnego nauczyciela, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 z późn. zm.^{vii)}) w art. 95j ust 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Sąd dyscyplinarny orzeka o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych adwokata lub aplikanta adwokackiego, w stosunku do którego w prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu karnym zastosowano tymczasowe aresztowanie, w terminie 14 dni od daty powzięcia wiadomości o tymczasowym aresztowaniu. Jeżeli w stosunku do tymczasowo aresztowanego adwokata lub aplikanta adwokackiego nie wszczęto w chwili orzekania o tymczasowym aresztowaniu postępowania dyscyplinarnego albo brak jest wniosku o tymczasowe zawieszenie, sąd dyscyplinarny ogranicza tymczasowe zawieszenie do czasu trwania tymczasowego aresztowania, z tym, że jeżeli tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy sąd dyscyplinarny może orzec o przedłużeniu tymczasowego zawieszenia na czas trwania aresztu domowego.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.^{viii)}) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Urzędnik państwowy zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych do czasu wygaśnięcia stosunku pracy w razie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania, chyba że wcześniej rozwiązano z nim stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy lub upłynął już okres wypowiedzenia przed tymczasowym aresztowaniem urzędnika.

2. Jeżeli przed wygaśnięciem stosunku pracy tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, urzędnik państwowy pozostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych do czasu wygaśnięcia stosunku pracy, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy.

3. Wynagrodzenie urzędnika państwowego w okresie tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego ulega ograniczeniu do połowy, chyba że wykonywał on pracę w formie telepracy. Jeżeli zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone, urzędnikowi państwowemu wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, chyba że postępowanie karne umorzono warunkowo lub na podstawie amnestii, a zainteresowany w przepisany trybie nie domagał się rehabilitacji.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.^{ix)}) art. 28g otrzymuje brzmienie:

„Art. 28b. W przypadku przemijającej przeszkody w wykonywaniu zadań i kompetencji

wójta spowodowanej jedną z następujących okoliczności:

- 1) tymczasowym aresztowaniem lub aresztem domowym,
 - 2) odbywaniem kary pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo nieumyślne,
 - 3) odbywaniem kary aresztu,
 - 4) niezdolnością do pracy z powodu choroby trwającej powyżej 30 dni
- jego zadania i kompetencje przejmuje zastępca, a w gminach, w których powołano więcej niż jednego zastępcę - pierwszy zastępca.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r., Nr 43, poz. 277 z późn. zm.^{x)}) w art. 125 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Policjantowi, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy zawieszają się od najbliższego terminu płatności 50 % ostatnio należnego uposażenia.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r., Nr 234, poz. 1997 z późn. zm.^{xi)}) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusza zawieszają się w czynnościach służbowych na okres nie dłuższy niż 3 miesiące w razie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego lub wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. Jeżeli okres tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego jest dłuższy niż 3 miesiące, zawieszenie ulega z mocy prawa przedłużeniu do czasu zakończenia tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr z 2009 r. Nr 12, poz. 68 z późn. zm.^{xii)}) w ustawie wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 71b ust. 3 otrzymuje brzmienie::

„3. Wymiar urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego strażaka powracającego do służby w ciągu roku kalendarzowego po trwającym co najmniej miesiąc okresie:

- 1) urlopu bezpłatnego,
- 2) urlopu wychowawczego,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych,
- 4) tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego,
- 5) nieusprawiedliwionej nieobecności na służbie,

ulega proporcjonalnemu obniżeniu o ten okres, chyba że przed rozpoczęciem się tego okresu strażak wykorzystał urlop w przysługującym mu albo wyższym wymiarze.”;

2) w art. 108 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażakowi, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy zawieszają się od najbliższego terminu płatności 50 % ostatnio należnego uposażenia.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214 oraz Nr 53, poz. 273) w art. 42d. ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosunek pracy inspektora wygasa w przypadku:

- 1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 2) prawomocnego orzeczenia pozbawienia praw publicznych;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

- 4) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby cywilnej lub wydalenia z pracy w urzędzie;
- 5) upływu 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w formie telepracy w okresie aresztu domowego;
- 6) śmierci inspektora.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 z późn. zm.^{xiii}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 91 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Mianowany kontroler zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych do czasu wygaśnięcia stosunku pracy w razie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie w okresie aresztu domowego pracy w formie telepracy.

2. Wynagrodzenie mianowanego kontrolera w okresie tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego ulega ograniczeniu do połowy, chyba że wykonuje pracę w formie telepracy. Jeżeli zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone, mianowanemu kontrolerowi wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

2) w art. 91a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Stosunek pracy z mianowanym kontrolerem wygasa wskutek:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 3) upływu 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania, aresztu domowego albo odbywania kary pozbawienia wolności, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w formie telepracy w okresie aresztu domowego;
- 4) uprawomocnienia się wyroku skazującego za przestępstwo umyślne;
- 5) uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego o ukaraniu karą dyscyplinarną wydalenia z pracy w Najwyższej Izbie Kontroli;
- 6) wyboru na posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego lub radnego..

2. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego stosuje się odpowiednio art. 66 § 3 i 4 Kodeksu pracy.”

Art. 15. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r., Nr 163, poz. 1712^{xiv}) w art. 109 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Funkcjonariuszowi, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy w związku z wszczętym postępowaniem karnym, zawieszają się od najbliższego terminu płatności wypłatę połowy uposażenia zasadniczego oraz wypłatę dodatków.

3. W przypadku uchylenia zawieszenia w czynnościach służbowych, tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, funkcjonariuszowi wypłaca się zawieszoną część uposażenia, chociażby nawet został już zwolniony ze służby, jeżeli:

- 1) postępowanie dyscyplinarne zostało zakończone, a funkcjonariuszowi nie została wymierzona kara dyscyplinarna wydalenia ze służby lub nie został obniżony stopień;
- 2) postępowanie przed organem właściwego samorządu zawodowego zostało

zakończone, a funkcjonariuszowi nie została wymierzona kara zawieszenia lub pozbawienia prawa wykonywania zawodu lub specjalności zawodowej;

3) postępowanie karne zostało umorzone albo funkcjonariusz został uniewinniony prawomocnym wyrokiem sądu.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.^{xv}) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Kurator zawodowy zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych w razie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie w okresie aresztu domowego pracy w formie telepracy.

2. Wynagrodzenie kuratora zawodowego w okresie tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego ulega ograniczeniu do połowy, chyba że wykonuje pracę w formie telepracy. Jeżeli w stosunku do kuratora zawodowego zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego, kuratorowi przysługuje wyrównanie wynagrodzenia za okres tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154 z późn. zm.^{xvi}) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. Stosunek służbowy funkcjonariusza wygasa w przypadku:

- 1) śmierci funkcjonariusza;
- 2) nieobecności funkcjonariusza w służbie przez okres powyżej 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania, chyba że wcześniej nastąpiło zwolnienie funkcjonariusza ze służby; jeżeli przed wygaśnięciem stosunku pracy tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, stosunek służbowy funkcjonariusza wygasa z upływem 3 miesięcy nieobecności w pracy, chyba że właściwy przełożony wyraził zgodę na wykonywanie zadań służbowych w okresie aresztu domowego w formie telepracy.”;

2) w art. 130 ust 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do okresu nieprzerwanej służby w rozumieniu ust. 1-3 nie zalicza się okresów tymczasowego aresztowania, aresztu domowego oraz odbywania kary pozbawienia wolności, chyba że funkcjonariusz został uniewinniony lub postępowanie karne zostało umorzone albo że wykonywał zadania służbowe w formie telepracy.”;

3) w art. 140 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy zawieszają się od najbliższego terminu płatności 50 % ostatnio należnego uposażenia, chyba że wykonuje zadania służbowe w formie telepracy.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010, Nr 90, poz. 593, z późn. zm.^{xvii}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierzowi zawodowemu, który został zawieszony w czynnościach służbowych albo wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy, zawiesza się od najbliższego terminu płatności połowę ostatnio otrzymanego uposażenia zasadniczego oraz wypłatę dodatków o charakterze stałym, a także wypłatę należności pieniężnych, o których mowa w art. 94 oraz art. 95 pkt 1 i 3.”;

2) w art. 94 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do okresu zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w ust. 1 i 2, zalicza się okresy pełnienia nieprzerwanej czynnej służby wojskowej, z wyłączeniem okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne lub dyscyplinarne, będące przyczyną zawieszenia, tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, zostało umorzone bądź żołnierz został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej (Dz. U. Nr 223, poz. 2217, z późn. zm.^{xviii}) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawieszenie odbywania służby zastępczej może nastąpić w razie:

1) rozwiązania umowy o wykonywanie pracy przez osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej skierowaną do odbycia służby zastępczej z przyczyn leżących po stronie podmiotu, jeżeli nie ma możliwości natychmiastowego skierowania osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej do odbycia służby zastępczej do innego podmiotu;

2) zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności albo kary aresztu, wykonania kary ograniczenia wolności albo zastosowania tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego wobec osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej;

3) złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej;

4) niezdolności osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej do odbywania służby zastępczej z powodu choroby;

5) stwierdzenia u osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej odbywającej służbę zastępczą przeciwwskazań do wykonywania pracy określonego rodzaju, jeżeli nie ma możliwości natychmiastowego skierowania osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej do odbycia służby zastępczej na innym stanowisku pracy albo do innego podmiotu;

6) niezapewnienia przez podmiot osobie podlegającej kwalifikacji wojskowej odbywającej służbę zastępczą bezpłatnego zakwaterowania, jeżeli nie ma możliwości natychmiastowego skierowania osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej do odbywania służby zastępczej do innego podmiotu;

7) zaistnienia ważnych spraw rodzinnych u osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej, które nie kwalifikują jej do uznania za osobę konieczną do sprawowania opieki nad członkiem rodziny wspólnie z nim zamieszkałym, albo spraw osobistych w szczególności związanych z prowadzeniem przez osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej przedsiębiorstwa, gospodarstwa rolnego, albo innej działalności gospodarczej.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.^{xix}) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Stosunek pracy radcy tymczasowo aresztowanego ulega z mocy prawa zawieszeniu na czas trwania tego aresztowania.

2. Jeżeli przed rozwiązaniem stosunku pracy tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, stosunek pracy pozostaje zawieszony, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy.

3. W okresie zawieszenia stosunku pracy radcy przysługuje wynagrodzenie w wysokości połowy wynagrodzenia miesięcznego przysługującego mu w dniu tymczasowego aresztowania.

4. W przypadku prawomocnego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe albo wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, chyba że postępowanie umorzono warunkowo albo z powodu przedawnienia lub amnestii.

5. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze radcy.”;

2) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosunek pracy radcy Prokuraturii Generalnej ulega rozwiązaniu z jego winy bez wypowiedzenia w razie:

1) niespełniania wymogów koniecznych do zajmowania stanowiska służbowego radcy, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1, 2 lub 5;

1a) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;

2) prawomocnego orzeczenia środka karnego pozbawienia praw publicznych albo zakazu zajmowania stanowiska w urzędach organów władzy publicznej lub wykonywania zawodu prawniczego;

3) nieobecności w pracy przez okres 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy;

4) dwukrotnego otrzymania negatywnej oceny kwalifikacyjnej;

5) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.^{xx)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 127 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego wygasa z mocy prawa w przypadku:

1) stwierdzenia, że mianowanie nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;

2) prawomocnego orzeczenia przez sąd utraty praw publicznych;

3) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego na stałe lub na czas określony;

4) prawomocnego orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska w przypadku, gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków nauczyciela akademickiego;

5) upływu trzymiesięcznego okresu nieobecności w pracy z powodu

tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy;

- 6) odbywania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;
- 7) upływu okresu mianowania;
- 8) śmierci nauczyciela akademickiego.”;

2) w art. 147 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nauczyciel akademicki zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania. Jeżeli przed wygaśnięciem stosunku pracy tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, stosunek pracy pozostaje zawieszony, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy.”;

3) w art. 148 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie zasadnicze nauczyciela akademickiego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu, a w razie zastosowania tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego ulega obniżeniu najwyżej do połowy, w zależności od stanu rodzinnego nauczyciela akademickiego, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia oraz wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708 z późn. zm.^{xxi)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Stosunek służbowy funkcjonariusza wygasa w przypadku:

- 1) śmierci funkcjonariusza lub stwierdzenia zaginięcia, o którym mowa w art. 98 ust. 4;
- 2) nieobecności funkcjonariusza w służbie przez okres powyżej 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania, chyba że wcześniej nastąpiło zwolnienie funkcjonariusza ze służby; jeżeli przed wygaśnięciem stosunku służbowego tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, stosunek służbowy wygasa z upływem 3 miesięcy nieobecności funkcjonariusza w służbie, chyba że właściwy przełożony wyraził zgodę na wykonywanie zadań służbowych w okresie aresztu domowego w formie telepracy.”;

2) w art. 95a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do okresu służby, od którego zależy wysokość nagrody rocznej, nie wlicza się okresów:

- 1) urlopu bezpłatnego;
- 2) za które funkcjonariuszowi nie przysługuje prawo do uposażenia, o których mowa w art. 105;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych, tymczasowego aresztowania oraz aresztu domowego, chyba że postępowanie będące przyczyną zawieszenia lub aresztowania umorzono albo w jego wyniku funkcjonariusz został uniewinniony, albo że funkcjonariusz w okresie aresztu domowego wykonywał zadania służbowe w formie telepracy.”;

3) w art. 104 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi, wobec którego jest stosowane tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy zawieszają się od najbliższego terminu płatności 70 % ostatnio należnego uposażenia, chyba że wykonuje zadania służbowe w formie telepracy.”.

Art. 23. W ustawie dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 710 z późn. zm.^{xxii}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusza można zwolnić ze służby w przypadku:

1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy;

2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w ust. 1 pkt 4;

3) nieobecności funkcjonariusza w służbie przez okres powyżej 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego;

4) objęcia kierowniczego stanowiska państwowego albo objęcia funkcji z wyboru w organach samorządu terytorialnego;

5) nabycia prawa do emerytury w pełnym wymiarze, określonego w przepisach odrębnych;

6) gdy wymaga tego ważny interes służby;

7) likwidacji jednostki organizacyjnej SKW albo SWW lub jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza odpowiednio do innej jednostki organizacyjnej SKW albo SWW lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe;

8) dwukrotnego niestawienia się bez usprawiedliwienia przed komisją lekarską do której został skierowany w celu określenia jego stanu zdrowia.”;

2) w art. 90 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do okresu nieprzerwanej służby w rozumieniu ust. 1-3 nie zalicza się okresów tymczasowego aresztowania, aresztu domowego oraz odbywania kary pozbawienia wolności, chyba że funkcjonariusz został uniewinniony lub postępowanie karne zostało umorzone.”;

3) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. 1. Funkcjonariuszowi, wobec którego jest stosowane tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy zawieszają się od najbliższego terminu płatności 50 % ostatnio należnego uposażenia.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589 z późn. zm.^{xxiii}) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Pracownik Państwowej Inspekcji Pracy zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych w razie tymczasowego aresztowania do czasu wygaśnięcia stosunku pracy, chyba że wcześniej rozwiązano z nim stosunek pracy.

Pracownik pozostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych do czasu wygaśnięcia stosunku pracy, jeżeli tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458, Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz Dz. U. z 2010 r. Nr 229, poz. 1494) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosunek pracy pracownika samorządowego tymczasowo aresztowanego ulega zawieszeniu z mocy prawa. Pracownik pozostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych, jeżeli tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy.”

Art. 26. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 z późn. zm.^{xxiv}) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 68 otrzymuje brzmienie::

„Art. 68. 1. Stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej ulega z mocy prawa zawieszeniu w razie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy. W okresie zawieszenia członek korpusu służby cywilnej otrzymuje połowę wynagrodzenia przysługującego mu do dnia tymczasowego aresztowania. 2. W przypadku umorzenia postępowania karnego albo wydania wyroku uniewinniającego członkowi korpusu służby cywilnej należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia miesięcznego; nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego. 3. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze członka korpusu służby cywilnej.”;

2) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. Stosunek pracy urzędnika służby cywilnej wygasa w razie:

- 1) odmowy złożenia ślubowania;
- 2) utraty obywatelstwa państwa należącego do Unii Europejskiej lub innego państwa, którego obywatelom na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa wspólnotowego przysługuje prawo do podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby cywilnej;
- 4) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) prawomocnego orzeczenia utraty praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu urzędnika w służbie cywilnej;
- 6) upływu trzech miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy;
- 7) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art.

62 i 63, lub niepodjęcia pracy w urzędzie, do którego urzędnik został przeniesiony w trybie art. 66.”;

3) w art. 96 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wygaśnięcia stosunku pracy urzędnika służby cywilnej z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, dyrektor generalny urzędu, w którym urzędnik ten wykonywał pracę, jest obowiązany ponownie zatrudnić go, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe, jeżeli postępowanie karne zostało umorzone lub gdy zapadł wyrok uniewinniający, a urzędnik zgłosił swój powrót do pracy w ciągu siedmiu dni od uprawomocnienia się orzeczenia.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, Dz. U. Nr 182, poz. 1228, Dz. U. Nr 238, poz. 1528) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusza zawiesza się w czynnościach służbowych w razie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego wygasa z mocy prawa w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że mianowanie nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;
- 2) prawomocnego orzeczenia przez sąd utraty praw publicznych;
- 3) prawomocnego orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, w przypadku gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków pracownika naukowego;
- 4) upływu trzymiesięcznego okresu nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy;
- 5) odbywania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;
- 6) upływu okresu mianowania;
- 7) śmierci pracownika naukowego.”;

2) w art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownik naukowy lub badawczo-techniczny zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania. Pracownik naukowy lub badawczo-techniczny pozostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków, jeżeli tymczasowe aresztowanie zostanie zmienione na areszt domowy, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego formie telepracy.”;

3) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie zasadnicze pracownika naukowego lub badawczo-technicznego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu, a jeśli wobec

pracownika zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy ulega obniżeniu najwyżej do połowy, w zależności od stanu rodzinnego pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia oraz wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619, Dz. U. Nr z 2011 r. Nr 84, poz. 455) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 102 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego wygasa z mocy prawa w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że mianowanie nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;
- 2) prawomocnego orzeczenia przez sąd utraty praw publicznych;
- 3) prawomocnego orzeczenia sądu karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, w przypadku gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków pracownika naukowego;
- 4) upływu trzymiesięcznego okresu nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania lub aresztu domowego, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w formie telepracy;
- 5) odbywania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;
- 6) upływu okresu mianowania;
- 7) śmierci pracownika naukowego.”;

2) w art. 115 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownik naukowy lub badawczo-techniczny zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania. Jeżeli tymczasowe aresztowanie zostało zmienione na areszt domowy, pracownik pozostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków, chyba że pracodawca wyraził zgodę na wykonywanie pracy w okresie aresztu domowego w formie telepracy.”;

3) w art. 116 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie zasadnicze pracownika naukowego lub badawczo-technicznego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu, a a jeśli wobec pracownika zastosowano tymczasowe aresztowanie lub areszt domowy ulega obniżeniu najwyżej do połowy, w zależności od stanu rodzinnego pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia oraz wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe.”.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

- ⁱ Niniejszą ustawą zmienia się również ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, ustawę z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej, ustawę z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych oraz ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.
- ⁱⁱ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859, Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 626, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021 oraz Nr 182, poz. 1228.
- ⁱⁱⁱ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 27, poz. 162, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 oraz Nr 197, poz. 1307.
- ^{iv} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322 i Nr 80, poz. 432.
- ^v Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1609 i Nr 179, poz. 1750, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2007 r. Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 113, poz. 745 oraz Dz.U.2011.22.114.
- ^{vi} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821, z 2008 r. Nr 145, poz. 917 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 1, Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572, Nr 97, poz. 800 i Nr 213, poz. 1650 oraz Dz.U.2009.219.1706.
- ^{vii} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 166, poz. 1317, Nr 210, poz. 1628 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 45, Nr 47, poz. 278, Nr 200, poz. 132 oraz Nr 217, poz. 1429.
- ^{viii} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz.

2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr 165, poz. 1118, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1494 oraz Dz.U.2011.82.451.

- ix Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146 oraz Dz.U.2010.40.230.
- x Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 53 poz. 273.
- xi Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.
- xii Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 i Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228 oraz Nr 238, poz. 1578.
- xiii Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r., Nr 209, poz. 1315, Nr 225, poz. 1502, z 2009 r., Nr 227, poz. 1505, z 2011 r., Nr 238, poz. 1578, Nr 182, poz. 1228 oraz Nr 227, poz. 1482.
- xiv Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r., Nr 210, poz. 2135, z 2006 r., Nr 104, poz. 708, Nr 104, poz. 711, z 2008 r., Nr 66, poz. 402, z 2009 r., Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, z 2010 r., Nr 127, poz. 857, z 2011 r., Nr 182, poz. 1228 oraz Nr 238, poz. 1578.
- xv Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r., Nr 154, poz. 1787, z 2002 r., Nr 213, poz. 1802, z 2004 r., Nr 153, poz. 1271, Nr 228, poz. 2256, z 2005 r., Nr 169, poz. 1410, z 2011 r. oraz Nr 182, poz. 1228.
- xvi Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.
- xvii Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 oraz Nr 238, poz. 1578.
- xviii Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1496 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.
- xix Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 218, poz. 1592, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 79, poz. 660, Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.
- xx Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620, Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235.
- xxi Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1122 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 105, poz. 880 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 151, poz. 1014, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 84, poz. 455.
- xxii Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2009 r. Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 53, poz. 273 i Nr 84, poz. 455.
- xxiii Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656, z 2009 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2010 r. Nr 109, poz. 708, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1725 oraz z 2011 r. Nr 73, poz. 390.
- xxiv Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, Nr 219, poz. 1706 oraz z 2011 r. Nr 82, poz. 451.